

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 21 kwietnia 2020 r.

Poz. 1825

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.164.2020 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 20 kwietnia 2020 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.), stwierdzam nieważność § 3 uchwały Nr XII.77.20 Rady Gminy Kalinowo z dnia 5 marca 2020 r., w sprawie przyjęcia Programu Opieki nad zabytkami Gminy Kalinowo na lata 2020-2023.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 19 marca 2020 r., Rada Gminy Kalinowo, powołując jako podstawę art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282), uchwaliła Program opieki nad zabytkami, w formie załącznika do uchwały.

W ocenie organu nadzoru powyższa uchwała, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Podejmując wymienioną na wstępie uchwałę, Rada Gminy Kalinowo, w § 3 ustaliła, iż wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Z przytoczonego sformułowania wynika, iż Rada przy podejmowaniu uchwały zastosowała przepisy właściwe dla aktów normatywnych, zawierających przepisy powszechnie obowiązujące i jako taki akt potraktowała uchwałę, określając termin jej wejścia w życie w sposób określony w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1461), tj. po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Organ nadzoru, badając legalność przedmiotowej uchwały stwierdził, że postanowienie § 3 uchwały, jest sprzeczne z art. 4 ust. 1 w związku z art. 13 pkt 2 ww. ustawy.

Należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym - gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy tylko i wyłącznie na podstawie upoważnień ustawowych. W ustępie 2 tegoż przepisu ustawodawca wskazał zaś, że na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie:

- 1) wewnętrznego ustroju gminy oraz jednostek pomocniczych;
- 2) organizacji urzędów i instytucji gminnych;
- 3) zasad zarządu mieniem gminy;
- 4) zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Analiza powołanych podstaw prawnych oraz postanowień uchwały prowadzi do wniosku, iż uchwała w sprawie przyjęcia Programu Opieki nad zabytkami Gminy Kalinowo na lata 2020-2023, nie ma charakteru aktu prawa miejscowego. Nie mieści się bowiem w żadnej z wymienionych wyżej kategorii Organ stanowiący gminy przyjmuje gminny program opieki nad zabytkami na podstawie art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Uchwała wraz ze stanowiącym jej integralną część

programem opieki nad zabytkami, jest zatem aktem prawnym, konkretyzującym zadania gminy i sposoby ich realizacji w zakresie odpowiadającym ww. postulatowi, a jej zapisy nie mają charakteru normatywnego. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 2 lutego 2006 r. sygn. akt II SA/Bk 681/05, za prawo miejscowe mogą być uznane jedynie przepisy mające charakter norm prawnych. Akty prawa miejscowego, czyli przepisy obowiązujące powszechnie na obszarze działania organów, które je ustanowiły (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP) są źródłami prawa, a więc muszą posiadać cechy ogólności (generalności) i abstrakcyjności. Charakter generalny posiadają normy, które określają adresata poprzez wskazanie jego cech, nie zaś poprzez wymienienie ich z imienia (nazwy). Abstrakcyjność normy polega na tym, że jej dyspozycja określająca postępowanie adresata ma zastosowanie w wielu powtarzalnych okolicznościach.

Postanowieniom uchwały i programu opieki nad zabytkami brak jest cech generalności i abstrakcyjności, stąd też nie mają one cech wymaganych do uznania za normy prawne.

Program opieki nad zabytkami sporządza, na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wójt gminy na okres 4 lat. Natomiast rada gminy program ten przyjmuje, na podstawie art. 87 ust. 3 ww. ustawy, po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków - jest to zatem akt kierownictwa wewnętrznego.

Wyeleminowanie z obrotu prawnego § 3 ww. uchwały powoduje, iż jako akt kierownictwa wewnętrznego wchodzi ona w życie z dniem podjęcia. Ogłoszeniu zaś w Dzienniku Urzędowym Województwa podlega na podstawie art. 87 ust. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki